

תפ"ח 46511/05/15 - מדינת ישראל נגד מייקל יואל

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 דצמבר 2015

תפ"ח 46511-05-15 מדינת ישראל נ' יואל(עציר)

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

תמר נאות פרי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד

הנאשם

מייקל יואל (עציר),

ע"י ב"כ עו"ד יאיר נדשי (סנגוריה ציבורית)

גזר דין

מותר לפרסום, לרבות פרטי הנאשם, כמפורט בהחלטה שניתנה היום

השופט א' אליקים:

מבוא

מיד עם תחילת ההליכים הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, ללא הסדר טיעון.

כתב האישום כולל שלושה אישומים:

על פי האישום הראשון, ביום 9.2.2014 סמוך לשעה 19:30, ארב הנאשם למתלוננת 1 (ילידת 1993, כבת 21 במועד ביצוע העבירות) שהייתה בדרכה מעבודתה לביתה. על ידיו של הנאשם היו כפפות ועל פניו כיסוי המגלה את עיניו בלבד. הנאשם הגיח מאחורי המתלוננת 1 הכניס אצבעותיו לפיה על מנת שלא תצחק, גרר אותה בכוח לעבר מבנה בטון, נאבק בה עד שהתישה ואף גרם לה להחליק ולפול. בתוך המבנה נגע בחזה מתחת לחולצתה הפשיל את מכנסיה ותחתוניה ונצמד לגופה תוך שהוא מאיים שירצח אותה. בהמשך החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה שלא בהסכמתה החופשית עד שהגיע לסיפוק מיני ושפך את זרעו בתוך פיה. לאחר מכן עזב הנאשם את המקום כשהיא מותיר את מתלוננת 1 כשהיא חבולה בכפות ידיה מהמאבק עימו, בוכייה ונסערת.

בהתאם להודאתו הורשע הנאשם בעבירות של מעשה סדום בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 347(ב)+סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(3) לחוק העונשין-התשל"ז-1977 (להלן-החוק), מעשים מגונים בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 348(ב)+345(ב)(3) לחוק ואיומים-עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

על פי האישום השני, ביום 11.3.2015 סמוך לשעה 21:00, הנאשם ארב למתלוננת 2 (ילידת 1987 כבת 28 בעת ביצוע העבירות), בעת שרצה ריצה ספורטיבית. הנאשם כיסה את ראשו וחלק מפניו והחזיק בסכין, הגיח מאחורי מתלוננת 2, שם ידו על פיה הורה לה להיות בשקט וכשהוא מאיים עליה באמצעות הסכין משך אותה מהשביל, השכיבה בכוח על האדמה, קרע את חולצתה, פשט את מכנסיה ותחתוניה, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה עד שהגיע לסיפוק מיני. בהתאם להודאתו הורשע הנאשם בעבירה של אינוס בנסיבות מחמירות-עבירה לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(2) לחוק ועבירה של החזקת סכין-עבירה לפי סעיף 186 לחוק.

על פי האישום השלישי ביום 6.5.2015 (התאריך בכתב האישום תוקן בישיבה הראשונה) בסמוך לשעה 21:30 הנאשם ארב למתלוננת 3 (ילידת 1988, כבת 27 בעת ביצוע העבירות) שעסקה בפעילות של ריצה ספורטיבית. הנאשם החזיק בסכין תפס את המתלוננת בידיו משך אותה לעבר שיחים ולאחר שנפלה גרר אותה באמצעות שערותיה כשהיא צועקת צעקות רמות ונאבקות בו. הנאשם קרב את הסכין לגופה של המתלוננת שאל אם היא רוצה שיהרוג אותה ואיים כי אם לא תשתף עימו פעולה ידקור אותה. מתלוננת 3 אחזה בלהב הסכין כדי להוציאה מידו עד כי נגרמו לה חתכים באצבעות יד שמאל ובאגודל יד ימין, הנאשם המשיך וגרר את המתלוננת מהרגלים, בשלב זה תש כוחו של הנאשם והמתלוננת 3 הצליחה להתקשר באמצעות מכשיר טלפון נייד לחברה, אז עזב הנאשם את המתלוננת 3 כשהיא נסערת וחבולה, עם שריטות בפניה וחתכים בידה.

בהתאם להודאתו הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון אינוס בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(2)+(3)+ סעיף 25 לחוק, איומים-עבירה לפי סעיף 192 לחוק והחזקת סכין-עבירה לפי סעיף 186 לחוק.

ראיות לעונש

למאשימה לא היו ראיות לעונש (לנאשם אין הרשעות קודמות). מטעם הנאשם הוצגו מסמכים בקשר למצבו הנפשי:

מכתב שחרור ממרכז הרפואי לבריאות הנפש נס ציונה (נ/1)-מכתב מיום 24.9.1997 שמתאר את מצבו של הנאשם שהיה באותה עת כבן 10.5 שנים ואושפז למשך 5 ימים.

חוות דעת מיום 13.6.1999 מאותו מרכז רפואי (נ/2) שניתנה בעקבות אשפוז הנאשם למשך כשנתיים עד הגיעו לגיל 12. אשפוזו היה בשל התנהגות קשה שבאה לידי ביטוי בהתפרצויות אלימות והצתות בעיקר של כלי רכב, מבלי שלנאשם הייתה מסגרת משפחתית המציבה גבולות.

תסקיר שירות המבחן

קצין מבחן נפגש עם הנאשם בחן את המסמכים הרפואיים ואת נסיבות חייו והמליץ על ענישה מוחשית מרתיעה ביותר שתכלול מאסר בפועל ופיצוי כספי לנפגעות העבירות, בנוסף המליץ כי גורמי שב"ס יבחנו שילובו בטיפול במסגרת המאסר ולנוכח אינדיקציה לנטיות אובדניות לספק מענה מתאים גם לעניין זה.

בתסקיר מתוארות נסיבות חייו של הנאשם מילדותו ועד היום לרבות באשר להקמת משפחתו כיום, הנאשם כבן 28 נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. על פי התרשמות קצין המבחן הנאשם בעל דפוסי התנהגות אלימים, הסובל מקושי אפקט רגשי ולהערכתו קיימים אצלו דחפים מיניים מוגברים ביותר ובלתי נשלטים, דבר המצביע על סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות דומה בעתיד. לצד זה קיבל הנאשם אחריות מלאה למעשיו, הביע רצון לקבל טיפול וסיוע הן סביב התמכרות (למין כנראה, לאור תוכנו של התסקיר) והן סביב התנהגותו המינית הפוגענית.

תסקירי נפגעות העבירה

בהתאם להחלטותינו הוגשו לנו תסקירי שלוש נפגעות העבירה. בשל צנעת הפרט וההגנה על פרטיותו, לא אפרט את תוכן התסקירים אך אדגיש באופן כללי כי כל אחת מהמתלוננות מתמודדת בדרכה עם הטראומה הקשה. מתיאור הפגיעות והצלקות שנותרו בנפשו וההשפעה על חייהן מאותו מועד, עולה כי מן הראוי לפסוק פיצויים לכל אחת מהן הגם שפיצוי שכזה לעולם לא יהווה פיצוי מספיק והוא לא ישיב את מצבן כפי שהיה יום לפני ביצוע העבירות.

תמצית טענות הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב ובעל פה ביקש לראות בכל אישום, אירוע נפרד. מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון צריך לעמוד להערכתו בין 10 ל-14 שנות מאסר, בגין האישום השני בין 12 ל-18 שנות מאסר ובגין האישום השלישי בין 9 ל-14 שנות מאסר. עוד ביקש לגזור את הדין בגין כל אירוע בנפרד ולאחר מכן לקבוע שהעונשים יצטברו, וזאת בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי משמעותי לכל אחת מקרבנות העבירה. לתמיכה בטענותיו הפנה לפסקי דין שונים בהם הוטלו עונשים בין 7 ל-20 שנות מאסר כל מקרה לפי נסיבותיו. עוד הפנה לסכומי פיצויים שנפסקו במקרים דומים תוך הדגשה כי יכולתו הכלכלית של הנאשם אינה נסיבה המצדיקה הפחתת סכום הפיצויים.

עוד הוסיף כי חומרה יתרה קיימת במקרה זו, בו הנאשם פעם אחר פעם חזר ותקף קרבנות אקראיים וכל זאת בקור רוח ואכזריות.

ב"כ הנאשם שם דגש על העובדה כי הנאשם הסגיר עצמו למשטרה, הודה מיד בכל המעשים המיוחסים לו וחסך מהמתלוננות לבוא ולהעיד. זה מעצרו הראשון של הנאשם שאין לו הרשעות קודמות. הנאשם קבל אחריות מלאה על מעשיו, הוא ביקש לפגוע בעצמו והיה עושה זאת לו יכול היה והכל לטענתו נוכח הבושה שהוא חש בשל המעשים השפלים והפגיעה שהוא הסב למתלוננות. הוא מבקש עזרה שתמנע ממנו לשוב ולבצע מעשים דומים בעתיד.

להבנת מניעיו הפנה לנסיבות חייו הקשות כמתואר בתסקיר ובמסמכים הרפואיים (המשליכים לטענתו גם על גבולות מתחם העונש ההולם). לאחר ששחרר מאשפוז בכפייה בגיל צעיר הופנה הנאשם למעון נעול למשך 4 שנים שם לטענתו נפגע מינית ע"י אחד הנערים והוא אף חווה אלימות מצד נערים אחרים. כיום הנאשם נשוי ואב ל-3 ילדים קטנים (אשתו נכחה בדיון) וברי כי הפגיעה בו ובבני משפחתו נוכח המאסר הצפוי גבוהה.

לסיכום הסנגור ביקש לקבוע כי מדובר בשלושה אירועים נפרדים, אך מאחר והזיקה ביניהם הדוקה ואף קיימת סמיכות זמנים ראוי לטענתו לגזור עונש כולל לכל האירועים שלא יחרוג מ-10 שנות מאסר,

לגבי הפיצוי על אף שיש לפצות את הקרבנות הבהיר כי לנאשם אין יכולת כלכלית ולכן לא יוכל לפצותן.

בתום הטיעונים הביע הנאשם צער על מעשיו, תאר את הפגיעה בנפגעות העבירה ובבני משפחתו ללא כל הצדקה.

דין

במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

שני הצדדים מסכימים כי מדובר במקרה זה בשלושה אירועים נפרדים שיש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהם, (המחלוקת ביניהם מתמקדת בשאלה האם לקבוע עונש נפרד לכל אירוע ומצטבר בסך הכל כעמדת המאשימה, או לגזור עונש כולל אחד כטענת הסנגור).

עמדת הצדדים מקובלת עליי, גם אני סבור כי כל אישום מהווה אירוע נפרד ואדגיש כי מדובר במעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; שבוצעו במועדים שונים ובמקומות שונים, ובהתאם לכך אמליץ לחברי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום. חשוב להבהיר כי סמיכות זמנים אינה מצביעה בהכרח על אירוע אחד, מה עוד שבמקרה זה קיים פער זמנים בין האישומים (האישום הראשון הוא מיום 9.2.2014, האישום השני מיום 11.3.2015 והאישום השלישי מיום 7.5.2015) ואפנה בענין זה לע"פ 2420/15 **אבטלין נגד מדינת ישראל** (29.11.2015):

"התשובה לשאלה מהו אירוע תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שמתקיים ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. בדרך כלל, בית המשפט יבחן האם נמצאת בין הפעולות סמיכות זמנים, והאם הן חלק מאותה תוכנית עבריינית (שם, וראו גם: ע"פ 6341/14 **בן איטשי נ' מדינת ישראל**, פסקה 15

(8.7.2015)."

בנסיבות אותו מקרה אישר בית המשפט העליון כי ניסיון שוד ושוד למרות שבוצעו בערב אחד, הם אירועים נפרדים.

במקרה זה אמליץ לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע.

מתחם העונש ההולם-אישומים ראשון ושני

לאחר ניתוח עובדות כתב האישום וטענות הצדדים אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון והשני צריך להיות זהה. אני מוצא כל הבדל לעניין המתחם בין מעשה סדום בנסיבות מחמירות לבין אינוס בנסיבות מחמירות ואזכיר כי בשני המקרים העונש המרבי עומד על 20 שנות מאסר והעונש המזערי על 5 שנות מאסר.

אמנם הבסיס העובדתי והמשפטי שהביא להאשמה ב"נסיבות מחמירות" הוא שונה. באישום הראשון בוצע מעשה הסדום "תוך גרימת חבלה גופנית"- דהיינו נסיבות סעיף 345(ב)(3) לחוק ובאישום השני, בוצע האונס תוך שימוש באימי נשק קר-סכין, דהיינו נסיבות סעיף 345(ב)(2) לחוק. אך אני מוצא הבדל בין השניים לצורך קביעת מתחם עונש הולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות כמתואר באישומים אלו ולכן אקבע מתחם זהה ונפרד לכל אחד משני אישומים אלו, מנימוקים זהים.

בשני האישומים הנאשם פגע פגיעה חמורה בערכים החברתיים שעניינם הגנה על שלמות הגוף והנפש, ושמירה על כבוד האדם והאוטונומיה שלו על גופו. ראו לעניין זה ע"פ 9994/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל** פסקה 14 לפסק דינה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה (11.8.2008):

"הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו".

חשוב להבהיר כי בשני האירועים פעל הנאשם באלימות, למרות שהאלימות בעבירות אלו אינה העיקר. הנסיבות החמורות המיוחסות לנאשם באישום הראשון נובעות מהמאבק עם המתלוננת וגרימת חבלה גופנית (ראו תיאור גרירתה בכוח כמתואר בסעיפים 4 ו-5 לאישום) והותרתה כשהיא חבולה בכפות ידיה (סעיף 12 לאישום). באישום השני, הנאשם משך את המתלוננת וקרע את חולצתה (סעיפים 3 ו-4 לאישום) ואפנה לעניין זה לע"פ 6662/13 שנדון במאוחד עם ע"פ 6797/13 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (2.3.2015):

"ראשית-היעד בביצוע עבירת אונס הוא לשלוט בנפגע. לעתים השליטה בנפגע בדרך שאינה מלווה באלימות ישירה איננה פחותה מחומרת השגת המטרה באמצעות אלימות. שנית, עבירת אינוס בהגדרתה היא עבירת אלימות, גם אם יש דרגות שונות של אלימות פיזית".

באשר למדיניות הענישה אפנה למספר פסקי דין שנדונו בבית המשפט העליון.

בע"פ 8479/13 **אבו לשין נגד מדינת ישראל** (3.8.2015) נדחה ערעורו של מערער שנדון ל-9.5 שנות מאסר, בעקבות הרשעתו (לאחר ניהול משפט הוכחות) בעבירות אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק. באותו מקרה התנפל המערער על מתלוננת שיצאה להליכה רגלית כמנהגה מידי יום חטף מידה מכשיר טלפון נייד בו אחזה, קרע את חולצתה וחזייתה וביצע בה עבירת אינוס וכך קבע בית המשפט העליון באותו מקרה:

"אין צורך להכביר מילים על חומרת מעשיו של המערער, אשר עקב אחרי תנועותיה של ל' וארב לה, בהיותו מודע להימצאותם במקום מבודד, הרחק מעיניהם של אחרים. המערער הפתיע את ל', התנפל עליה תוך שימוש באלימות, חטף מידה את מכשיר הטלפון, קרע את בגדיה, וביצע בה מעשה אינוס קשה ואכזרי. המערער לא גילה שמץ של רחמים וחמלה כלפי ל', ולא שעה לתחנוניה כאשר ביקשה ממנו כי יניח לה ויאפשר לה לחזור לילדיה ולמשפחתה. מעשים מעין אלו מעוררים סלידה ותיעוב, ומצדיקים ענישה קשה והולמת, הכוללת שנות מאסר ממושכות. זאת, נוכח פגיעתם החריפה של המעשים בקורבנות העבירה, כמו גם בערכים החברתיים הבסיסיים שעניינם הגנה על שלמות הגוף והנפש, ושמירה על כבוד האדם והאוטונומיה שלו על גופו. יפים, בהקשר זה, דבריו של השופט ס' ג'ובראן: "כאשר קיום יחסי מין נעשה ללא הסכמה חופשית קיימת פגיעה אנושה בכבודו של האדם, בהיותו נכפה בכוח וכנגד רצונו לקיים מעשה, אשר במקורו הינו מעשה אהבה וביטוי לאחדותם של שני אנשים, בגוף ובנפש. זהו מעשה המחלל את גופו של הקרבן, את האוטונומיה שלו, את כבודו, את נשמתו" (ע"פ 10898/08 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 20 (15.4.2010)).

בע"פ 6614/07 **הינדאווי נ' מדינת ישראל** (6.7.2009) אושר עונש של 16.5 שנות מאסר בגין ביצוע מעשה אונס אכזרי במתלוננת מבוגרת שצעדה לבדה בצד הכביש. נאמר בפסק הדין, בין היתר, כי "עונשו של המערער נועד לשקף את החומרה המיוחדת שבמעשיו, ולתת ביטוי לשיקולי הגמול וההרתעה, ובהם הצורך להגן על הציבור מפשיעה מסוכנת מסוג זו שארעה כאן".

בע"פ 2928/14 **טורי נגד מדינת ישראל** (28.5.2015) נדחה ערעורו של מערער שהורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק. בית המשפט קמא גזר את דינו של המערער למאסר בפועל של חמש עשרה שנה, שני מאסרים על תנאי, ופיצוי בסך 40,000 ₪ לכל אחת משתי הנפגעות. באותו מקרה דובר בנהג מונית שאנס לאחר מאבק שתי נוסעות שעלו לרכבו בשני מקרים שונים.

בע"פ 882/14 **סמהרט נגד מדינת ישראל** (21.9.2015), נדחה ערעורו של מערער שנדון ל-12 שנות מאסר (בנוסף ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו במצטבר), שהורשע (לאחר ניהול הוכחות) באונס אלים של המתלוננת, באותו מקרה דובר על אינוס בחדר שירותים ציבורי תוך גרימת חבלה גופנית והתעללות לפי סעיפים 345(ב)(3) ו-345(ב)(4) לחוק וכך נקבע:

"בעבירות מסוג זה קיים ספקטרום עונשי רחב יחסית, והעונשים השונים המצויים על הרצף נקבעים בהתאם לנסיבות הקונקרטיות בתיק... בע"פ 2832/14 **בינסטוק נ' מדינת ישראל** (20.7.2015) נדחה ערעור על עונש של 16 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע אונס שלוה באלימות אכזרית כלפי קורבן

מזדמן בפאב. בע"פ 2370/06 **אונויאטוב נ' מדינת ישראל** (14.11.2007) נדחה ערעור על עונש של 14 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע אונס ומעשה סדום שלוו באלימות כלפי מתלוננת שעבדה יחד עם המערער בפאב מסוים. בע"פ 1924/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.6.2015) נדחה ערעור על הכרעת דין וגזר הדין שבמסגרתם הושת על המערער עונש של 21 שנות מאסר בפועל בגין מעשי אונס מלווים באלימות. וכך גם בע"פ 6401/12 **טגבו נ' מדינת ישראל** (9.3.2014), שם דחה בית משפט זה ערעור על עונש של 13 שנות מאסר בגין אונס תוך גרימת חבלות, לרבות באמצעות הטלת אבן על ראשה".

בע"פ 5851/09 **עמירה נ' מדינת ישראל** (1.3.2011), הופחת עונשו של המערער ל-10 שנות מאסר (לעומת 12 שנות מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי). המערער באותו מקרה הורשע בביצוע מעשה סדום בנסיבות אינוס, לאחר שתקף מינית עובדת זרה שעלתה לרכבו כ"טרמפיסטית", בכך שהחדיר בכוח את איבר מינו לפיה, ונגע בחזה ובמפשעתה.

בע"פ 2370/06 **אונויאטוב נ' מדינת ישראל** (14.11.2007), הוטלו על המערער 14 שנות מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע אונס ומעשה סדום שלוו באלימות, כלפי מתלוננת שעבדה ביחד עם המערער בבר מסוים, ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (40ט' לחוק), עולה מעובדות כתב האישום כי הנאשם תכנן היטב את מעשיו, הנאשם ארב למתלוננות, בנסיבות האישום הראשון הוא הצטייד בכפפות וכיסוי לפניו למעט העיניים, בנסיבות האישום השני הוא חיכה במקום הספציפי לקרבן פוטנציאלי כשבידו סכין וכסוי על פניו.

על פי תסקירי נפגעות העבירה ניתן לראות את הנזק הרב שגרם במעשיו. נפגעת העבירה באישום הראשון, בחלוק כשנה וחצי מהאירוע שרויה במצוקה רגשית ובמצב משברי חריף המקרין על מישורי חיייה השונים, לעניין ההשפעה הקשה אפנה למתואר בעמוד השלישי של התסקיר ולתיאור העקבות הטראומטיים המלווים אותה גם היום (ראו עמוד רביעי). נפגעת העבירה כמתואר באישום השני חוותה אף היא חוויה קשה עמה היא מנסה להתמודד בדרכה שלה.

משיקולי צנעת הפרט לא אפרט את המתואר בשני התסקירים, אך מיותר לציין כי אירועי אותו לילה מר ימשיכו ללוות את נפגעות העבירה לכל חייהן.

בטרם סיום אבהיר כי לא מקובלת עליי עמדת הסנגור לפיה בעת קביעת המתחם ובחינת "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה", (סעיף 40ט(5) לחוק), יש להתייחס למסמכים הרפואיים (נ/1, נ/2). מסמכים אלו מתארים את מצבו הנפשי של הנאשם בשנים 1997-1999, שנים בהם היה הנאשם בגיל שבין 10 ל-12 שנה, בינתיים שוחרר הנאשם מאותו אשפוז, חלפו 16 שנים במהלכן לא ביצע הנאשם עבירות כל שהן ובכלל זה לא ביצע עבירות מין ואין גם ראיות למצב נפשי שהצריך טיפול או אשפוז ומיותר לציין כי לא הוגשה חוות דעת עדכנית מטעם הנאשם בנושא זה. לכן אין לדעתי לתת ביטוי למצבו הנפשי של הנאשם מתקופת ילדותו בעת קביעת גבולות מתחם העונש ההולם, יש לתת ביטוי לכך בעת בחינת העונש המתאים.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות

הקשורות בביצוע העבירות, (תוך התייחסות למעשים השונים בכל אירוע), ובהתחשב בעונש המזערי הקבוע בחוק, אמליץ לחברי לקבוע כי מתחם העונש ההולם לגבי כל אחד משני האירועים (אישום ראשון ואישום שני), צריך להיות מאסר בין 8 ל- 15 שנות מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם אישום שלישי

האירוע המתואר באישום השלישי, הוא אירוע חמור. רק מאבקה של המתלוננת בנאשם שהביא אותו לכדי אפיסת כוחות (ראו סעיף 11 לאישום) ושיחת טלפון שעשתה המתלוננת בנוכחות הנאשם מיד כשהותש כוחו, מנעו מהנאשם להשלים את ביצוע מעשיו הבזויים ולכן הוא הורשע במקרה זה רק בניסיון אינוס בנסיבות מחמירות, ביחד עם עבירות של איומים והחזקת סכין. ואזכיר כי הנאשם עשה שימוש בסכין, איום על המתלוננת כי יהרוג אותה ובפועל כחלק מהמאבק נגרמו למתלוננת חתכים באצבעות יד שמאל ובאגודל ימין.

במקרה זה מדובר באותם ערכים חברתיים חשובים כמתואר בפרק הקודם בהם פגע הנאשם באופן קשה. באשר למדיניות הענישה במקרים של ניסיון לבצע עבירות אינוס אפנה לע"פ 6616/10 **אפרתי נגד מדינת ישראל** (22.6.2011), באותו מקרה הורשע המערער בביצוע עבירה של ניסיון למעשה סדום ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערער שם, גרר בכוח צעירה שהלכה לתומה לעבר רכבה, תוך שהוא חוסם את פיה ומאיים עליה שאם תצעק, הוא יהרוג אותה. בהמשך, השכיב המערער את הצעירה בכוח על שיחים, הסיר את בגדיה התחתונים וניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה, תוך שהוא מכה אותה. בית משפט קמא דן את המערער ל-8 שנות מאסר; שנתיים מאסר על-תנאי; קנס בסך 20,000 ₪; ופיצוי למתלוננת בסכום של 150,000 ₪, וערעורו נדחה.

בע"פ 7279/14 **ברהאנה נגד מדינת ישראל** (14.7.2015), נדון המערער לעונש של 4 שנות מאסר לאחר שהורשע בניסיון אונוס לפי סעיפים 345(א)(1) ו-25 לחוק ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיפים 378 ו-380 לחוק. באותו מקרה המתלוננת צעדה לבדה ברחוב, המערער תפס אותה בחולצתה וניסה להפשיט אותה מבגדיה, תוך שהוא מאיים עליה כי תשתף עמו פעולה מאחר שהוא נושא סכין. המתלוננת התנגדה למערער וזעקה לעזרה, אך המערער הפיל אותה, נשכב מעליה והיכה אותה. באותו מקרה נדחה ערעורו וכך קבע בית המשפט העליון:

"לא למותר לציין כי אילו היה המערער מגשים את זממו הרי שעונשו בגין ביצועה של עבירת אונוס היה חמור בהרבה. מעבר לכך, אף כשבוחנים את הענישה הנוהגת בגין ניסיון אינוס שכשל, לא ניתן לומר כלל ועיקר כי בית המשפט המחוזי החמיר עם המערער (ראו למשל: ע"פ 1837/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (8.1.2013) וההפניות שם; ע"פ 10516/05 **אלגואדרה נ' מדינת ישראל** (11.1.2007))."

בשני פסקי הדין אליהם הפנה בית המשפט העליון נדונו הנאשמים בגין עבירת ניסיון לאונוס לעונשים של 4.5 שנות מאסר ו-6 שנות מאסר ומן הראוי לצטט את שנקבע בע"פ 10516/05 הנ"ל:

"המדובר אמנם בניסיון לאינוס, קרי, עבירה שאינה מושלמת; למזלה של המתלוננת, וכמסתבר גם למזלו של המערער, לא צלחה מזימתו כיוון שהמתלוננת הצליחה להימלט, ועל כן לא נשלמה העבירה. אך הנסיבות היו של מתוה האונס ה"קלאסי" המקראי, אם ניתן לומר כך, של "כי בשדה מצאה, צעקה הנערה ... ואין מושיע לה" (דברים כ"ב, כ"ו). המתלוננת צעדה בשביל עפר סמוך לקיבוץ, בשעת בוקר אביבית, והנה מתנפל עליה המערער ומפיל אותה, הכל כפי שמפורט מעלה, בניסיון לבעול אותה.

עמוד 8

בנסיבות כאלה, אילו הושלמה העבירה, היה עונשו של המערער מן הסתם כפול אם לא למעלה מזה. מצטרפת לכך עבירת השהיה שלא כדין, שבתנאיה של מדינת ישראל אנו רחוקים מהקל בה ראש. שש שנות מאסר לעולם אינן עונש קל, אך בנסיבות אלו בהן חומרה יתרה".

גם באירוע השלישי תכנן הנאשם היטב את מעשיו, הוא הגיע לאותו מקום בו בצע את האונס המתואר באישום השני, גם הפעם ארב למתלוננת כשהוא מצויד בסכין וגם במקרה זה כמתואר בתסקיר נפגעת העבירה, פגע הנאשם קשות במתלוננת, עד היום היא נמצאת בטלטלה נפשית, אפופה בחוסר וודאות וגם במקרה זה אפנה לתסקיר נפגעת העבירה ללא ציטוט האמור בו.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, (תוך התייחסות למעשים השונים), ובהתחשב בעונש המזערי הקבוע בחוק, אמליץ לחברי לקבוע כי מתחם העונש ההולם לגבי האירוע השלישי יהיה מאסר בין 5 ל- 10 שנות מאסר בפועל.

העונש המתאים

מקובלת עליי עמדת הסנגור ואמליץ לחברי כי בנסיבותיו של תיק זה נפעל בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק ונגזור עונש כולל לכל האירועים.

אין בטענות הצדדים או בתסקיר שירות המבחן הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם ושיקומו של הנאשם ייערך בדרך של קבלת טיפול וסיוע במסגרת שירות בתי הסוהר על מנת שיימנע בעתיד מהתנהגות מינית פוגעת.

הנאשם בן 28 נשוי ואב לשלושה ילדים, הצעיר שבהם כבן 4 חודשים והגדול כבן 8 שנים. אני משוכנע כי מאסר לתקופה ממושכת יפגע בילדיו הצעירים ובאשתו. לנאשם אין עבר פלילי ונסיבות חיו קשות מאוד כמתואר בתסקיר ובמסמכים הרפואיים (נ/1/2 שהוצגו מטעמו), תחילת דרכו היתה קשה מאוד, הוא ביצע בגיל צעיר מאוד-גיל 11 ניסיונות אובדניים ואף אושפז כבר מגיל 10 למשך שנתיים במרכז הרפואי לבריאות הנפש, הוא איבד את אביו בגיל צעיר, המסגרת המשפחתית לא קבעה לו גבולות ברורים, לאחר מכן הושם במעון נעול למשך מספר שנים שם נפגע מינית על ידי אחד הנערים וחווה אלימות מצד אחרים. הוא נישא לאשתו בשנת 2007 (בהיותו כבן 20), לא גויס לצבא וחפץ פתרונות תעסוקתיים, בישראל ובקנדה, תוך שהוא שומר על אורח חיים נורמטיבי, (כמתואר בתסקיר שירות המבחן).

בנוסף יש לזקוף לזכותו את קבלת האחריות המלאה, מיד לאחר ביצוע העבירה האחרונה הוא הסגיר עצמו למשטרה, הודה במיוחס לו וחסך משלוש המתלוננות את הצורך לבוא ולהעיד ולתאר את החוויות הקשות שחוו, התנהגות שמחייבת לטעמי הקלה משמעותית בעונשו.

נדיר להיתקל בעבריו מין כמו במקרה זה שמתאר בפני שירות המבחן את מעשיו כמעשים כשפלים, רוצה לפגוע בעצמו נוכח תחושה הבושה, מכנה עצמו "מפלצת", מתייחס להשלכות מעשיו על חייהן של הקרובות, טוען כי הרס את חייהן

ומבקש לקבל טיפול וסיוע, (ראו פסקה אחרונה עמוד 2 לתסקיר שירות המבחן).

לצד כל האמור לעיל אסור להתעלם מנפגעות העבירה ומהנזק העצום שנגרם להן ולכן אמליץ לחבריי לחייב את הנאשם לפצות את כל אחת מנפגעות העבירה, שנגרמו להן נזקים בגוף ונפש, וגם נזקים כלכליים (בהתחשב בטיפולם אותם הן צפויות לקבל). עוד אזכיר כי הלכה היא כי יכולותיו הכלכליות של העבריין אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי ואין בקביעת גובה הפיצוי כדי למנוע מנפגעת העבירה להגיש תביעה לפיצוי על מלוא נזקה לאחר מכן.

סיכום

לאור האמור לעיל אמליץ לחבריי לדון את הנאשם לעונשים הבאים:

15 שנות מאסר בפועל, תחילת ריצוי המאסר תימנה מיום מעצרו - 7.5.2015 (יובהר כי בכותרת כתב האישום נכתב תאריך אחר שתוקן בפתח הישיבה הראשונה כמתואר בפרוטוקול ישיבת 1.6.2015).

3 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת איומים-עבירה לפי סעיף 192 לחוק, או עבירה של החזקת סכין- עבירה לפי סעיף 186 לחוק ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

6 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת מין או אלימות שהיא עוון ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

12 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת מין או אלימות שהיא פשע ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

הנאשם ישלם לכל אחת משלוש המתלוננות (עדות תביעה מס' 2, 9 ו-32) פיצוי בסכום של 50,000 ש"ח. הסכום יופקד על ידי הנאשם עד לא יאוחר מיום 1.10.2016 במזכירות בית משפט ויועבר לאחר מכן למתלוננות. במידה ויופקד הסכום בחלקים, כל תשלום שיופקד על חשבון הפיצוי הכולל יחולק לחלקים שווים שיועברו בהתאמה לכל אחת מהמתלוננות.

המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של המתלוננות.

בנוסף אני ממליץ כי נפנה את תשומת לב שירות בתי הסוהר לאמור בתסקיר שירות המבחן, הן באשר לשילובו של הנאשם בטיפול במסגרת המאסר והן באשר למתן מענה לנטיותיו האובדניות שהתגלו מפי הנאשם בפני קצין המבחן.

אברהם אליקים,
שופט

השופט ר' שפירא, סגן נשיא [אב"ד]:

אני מסכים.

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

השופטת ת' נאות-פרי:

אני מסכימה.

תמר נאות פרי, שופטת

הוחלט כאמור בפרק הסיכום לגזר דינו של השופט אליקים.

תשומת לב שירות בתי הסוהר מופנית לאמור בתסקיר שירות המבחן, הן באשר לשילובו של הנאשם בטיפול במסגרת המאסר והן באשר למתן מענה לנטיותיו האובדניות שהתגלו מפי הנאשם בפני קצין המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ו, 16 דצמבר 2015, במעמד הצדדים ובאי כוחם.

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]	אברהם אליקים, שופט	תמר נאות פרי, שופטת
-------------------------------	-----------------------	---------------------